

a miesta tam, kde to treba a ako to treba.

Udalosti Zeleného štvrtku sú plné Božej túžby po človeku, po naplnení, po trvalej blízkosti. Pri umývaní nôh dáva tichý a pokorný príklad služby, aby sme aj my jeden druhému robili, ako on urobil nám. Pri poslednej večeri ustanovuje sviatosť Eucharistie a kňazstva, ktorými možnosť vďakyvzdania aj očistu od špinavostí. A v Getsemanskej záhrade, tesne pred zradou, opakovane prosí zostať mu blízkym...

Boh jestvuje. Stretávame ho. V každom človeku okolo nás. Buďme nablízku. .

Veľký Piatok 7.4.2023

Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: "Žizním." Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: "Je dokonané." Naklonil hlavu a odovzdal ducha. Jn 18,28-30

„... a zasadili, vztýčili ho. Kríž zasadili do zeme. Ako strom. No netušili, že práve zasadili strom života.“

Ježiš, tesárov syn. Podľa niektorých prorok, podľa iných Mesiáš. Chodieval si po krají a rozprával v podobenstvách. Ľudia ťa počúvali, vnímali tvoje slová. Obdivovali ťa. A keď si činil zázraky, mnohí z nich žasli. Nerozumeli,

nechápali, ale zázraky im učarili. Bol si pre nich divotvorcom. Ty si však išiel hlbšie, usmerňoval si, vysvetľoval, pozýval k zmene života – a to sa už mnohým prestávalo páčiť. Kým si sa nedotýkal priamo ich vnútorného sveta, kým si bol pre nich len rozprávač a kúzelník, tak im to nevadilo. No teraz si chcel, aby ich srdce oživilo, aby bolo Božie i ľudské, súciteľné, aby odložilo sebeckosť – a toto ľud neprijal.

„Poburuje“ – volali. „Rúha sa“ – obviňovali. A začali hnať pred súd. Pred Pilátom žalovali, nachádzali viny. Manipulovaní inými ale i vlastnou zlobou zabúdajú na súcit. „Preč s ním“ – kričia. „Zbavme sa toho, kto nám vraví, že sa treba zriekať a obetovať. Odstráňme toho, kto hovorí o hlbokkej láske k druhým. Ukrižujme! Zabime! Zničme!“ Tak volá ľud.

A neviný z kríža, utýraný krutosťou, smutný z kamennosti srdca, šepká – „žizním, človeče. I tak žizním po tebe, lebo ťa milujem. Ty ma vraždíš, a ja vravím – tak jest dokonané. Nechám ťa vo vedomí, že si sa ma zbavil. Zomrel som. A ty ani netušíš, čo som práve dosiahol. Len si tam stál a díval si sa. Ako by sa ťa zrazu nič nedotýkalo, akoby si len išiel okolo a neplánovane sa musel prizerať ukrižovaniu. Pozrel si si toto divadlo a stále si neuvedomuješ, že aj ty si písal tento scenár. Len si tam stál a díval sa. Nezúčastnený, neblízky, tvoje srdce zabudlo na dobrotu a krásu. No

práve pre teba som prišiel, trpel, zomieral i zostúpil k zosnulým. Aby si povstal k životu...“

„... a ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“ (Jn 12, 32)

Biela Sobota 8.4.2023

„Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal.“ Mt 28, 5

Jeden miliardár umieral. Obrátil sa na svojich dedičov a povedal: „Deti moje, opúšťam vás, zanechávam vám...“ „Koľko?“ zvolali všetci zborovo.

„Kameň od hrobu nie je na mieste! Vstal! Počujete? Ukrižovali ho, ale On vstal!“ , bežali ženy, čo boli pri hrobe, za učeníkmi. „Peter, veď oni blúznia. Prečo by sme tomu mali veriť?“ rozhŕňujú sa ostatní učeníci, aby zakryli strach a pochybnosti. Preto sa pýtajú Petra.

Toho Petra, ktorý pri Poslednej večeri nevedel prijať, že mu chce Ježiš umyť nohy. Toho Petra, ktorý sľuboval nekonečnú vernosť, a predsa, kým zaspieval kohút, trikrát zaprel. Pýtajú sa Petra, statného a mocného chlapa, neskôr plačúceho a ľutujúceho svoje zapretie. „Prečo by sme tomu mali veriť?“ Ten istý Peter im dáva odpoveď: „Pretože tak povedal...“

Práve to ti Boh cez Veľkú noc povedal, keď zanechal závet svojej lásky. Potvrdil: „Mám ťa rád.“

VEĽKÝ TÝŽDEŇ Pôstne listy 2023

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

Palmová Nedela 2.4.2023

„Hosanna synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“ Mt 21, 9

„Niektorí ľudia nám vstúpia do života a potom sa rýchlo vytratia. Niektorí však zanechajú stopu v našom srdci a my už nikdy, nikdy nebudeme tým, čím sme boli.“ (Flavia)

Jeruzalem môjho srdca, dnes spievaš Hosanna, lebo do tvojho vnútra chce vojsť ten, ktorý ti túži priniesť nádej a zanechať v tebe stopu požehnaní. Chce vojsť do chrámu tvojho života. A ty plesáš a jasáš, lebo máš presnú predstavu, ako by ten tvoj život mal vyzerat', koľko trápení by ti mal ubrat', koľko úspechov pridať, aké vzťahy odbremeniť. On prichádza – no neprináša to, čo chceš, lebo nie toto by ti bolo požehnaním. Ponúka však to, čo potrebuješ. Otvárať sa pokore, v každodennostiach svojich starostí aj radostí. Nasledovať Božiu vôľu, hoci to bude cesta pretkaná ťažkosťami. Nevzdávať to, prosím, nezamieňaj zvolanie Hosanna na zvolanie Ukrižuj, nedovoľ, aby sa z teba, Jeruza-

lem môjho srdca, stala len cesta kalváriou. Premieňaj ju a nechaj sa naplniť nehou Veroniky, pomocou Šimona, kajúcnosťou lotra. Neboj sa pýtať ako Pilát, kde je Pravda – no poznávaš, že stojí pred tebou. Že hoci Boh veľa ťažkých aj boľavých vecí dopustí, nikdy neopúšťa. Neviď teda len ťažkosti, kalváriu a kríž. Toto túži Ježiš v tebe pretvoriť, aby si napriek všetkému neprestával vidieť nádej. Preto ti do posledného výdychu zanecháva zreteľné stopy po klincoch, po bičovaní, po posmechu. Zanecháva stopu, dôkaz obetavej lásky, ktorá sa ti stane skutočným požehnaním. Aby si pochopil, kým naozaj si. Božím milovaným.

Ľondelok 3.4.2023

Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Pripravili mu tam hostinu. Marta obsluhovala a Lazár bol jedným z tých, čo s ním stolovali. Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa napl-

nil vôňou oleja. Jn 12,1-11

Neterka pri upratovaní v izbičke našla zatúlané snečnicové semiačko (asi z posledného maškertenia). Prišla k babke a podávajúcej jej ho do dlane, povedala: "Babka, vezmi toto semiačko domov a daj ho vtáčikom do búdky. Vieš, čo ak by im práve toto jedno chýbalo?"

Mária v Evanjeliu, rovnako ako neterka v príbehu prejavili jemnosť a citlivosť čistého srdca. Autor knihy Láska hodná dávania, Max Lucado píše: „...aj tí, čo neveria v Ježiša, si všimajú, čo robíme. Keď sme vlúdni, predpokladajú, že aj Kristus je vlúdny. Keď sme zdvorilí, predpokladajú, že aj Kristus je zdvorilý. Ale keď sme drzí, čo si pomyslia o našom Kráľovi? Keď sme nečestní, čo si pomyslia o našom Majstrovi?“

Istý kňaz raz napísal vzorec: a + b – c = s. V preklade to znamená: a (allegria = veselosť, radosť) plus b (buono = dobro), mínus c (cattivo = zlo) rovná sa s (santo = svätosť). Čiže radosť z konania dobra vyháňajúca sa zlým myšlienkam a skutkom tvoria našu svätosť, naplňujú dom vôňou. Aj Svätý Otec František zdôrazňuje, že vo vzťahoch, v spoločnosti sme po-

zvaní a povolání k svätosti a rád povzbudzuje našu vnímavosť na potreby blízkych, núdznych, osamelých, hľadať cesty, ako im poslúžiť. Pozýva v radosť a láske ponúkať vlastné svedectvo v bežnom živote.

Neterka sa správne pýtala: „Čo ak ...?“ - čo ak práve TY si tým jedným semiačkom, ktoré by vo farnosti, v práci, v škole chýbalo, aby dobro bolo úplné? Aby sa všetko naplnilo vôňou dobra? Mysli na to, že jemnosť a citlivosť čistého srdca je na nezapltenie.

Utorok

4.4.2023

Keď to Ježiš povedal, zachvel sa v duchu a vyhlásil: "Veru, veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí." Učeníci sa pozerali jeden na druhého v rozpakoch, o kom to hovorí. Jeden z jeho učeníkov, ten, ktorého Ježiš miloval, bol celkom pri Ježišovej hrudi. Jemu dal Šimon Peter znak, aby sa opýtal: "Kto je to, o kom hovorí?" On sa naklonil k Ježišovej hrudi a spýtal sa: "Pane, kto je to?" Ježiš odpovedal: "Ten, komu podám namočenú smidku." Namočil smidku chleba a dal ju Judášovi, synovi Šimona Iškariotského. A hneď po tejto smidke vošiel do neho satan. Ježiš mu povedal: "Čo chceš urobiť, urob čo najskôr." Ale nik zo stolujúcich nerozumel, prečo mu to povedal. Judáš mal mesiac, preto si niektorí mysleli, že mu Ježiš povedal: "Nakúp, čo budeme potrebovať na sviatky," alebo aby dal niečo chudobným. On vzal smidku a hneď vyšiel von. A bola noc. (Jn 13, 21-

30)

Každý z apoštolov na chvíľu cítil, že tým zradcom môže byť aj on. Nikdy nevyznané hriechy, myšlienky. Vari som to ja? Áno, moje srdce je navrstvením zrád. (Alessandro Pronzato, Nepohodlné evanjeliá)

Slovenské porekadlo hovorí, že dobrá rada je nad zlato. A dobrá zrada? Na 30 strieborných? Slovo „rada“ znamená dbať o niečo hodnotné, cenné, starať sa o to. Zradiť je toho opakom, je porušením vernosti hodnoty, odsúva ju bokom. Ježiš v evanjeliu vyzýva Judáša k rozhodnutiu. „Čo chceš urobiť, urob čo najskôr.“ Ak odsunieš bokom vernosť hodnoty – naplní ťa to nocou. Tvoje konanie, tvoje rozhodnutie bude rozhodnutím tmy, lebo sa do toho vkladáš iba ty sám... Kolkokrát v sebe vrstíme toto odsúvanie hodnôt, živíme v sebe zlobu myšlienok, tvrdosť slov, pýchu postoja.

A pritom na inom mieste v Svätom Písme zaznieva podobná veta. Pri ceste sedí Bartimej, slepec, ktorý pozná tmu. Vo svojej túžbe však volá na Ježiša a Ježiš sa ho pýta: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ A Bartimej svoje navrstvenie zrád úprimne vyznáva – „zmluj sa nado mnou! Aby som videl...“ Bartimej pochopil, že uvidieť znamená zrieknuť sa tmy, vpustiť Boha dnu, vytvoriť s ním vzťah, meniť zlobu myšlienok na peknotu, tvrdosť slov na pohladenie, pýchu postoja na milosrdnosť.

Bartimej bol slepý, no v srdci cítil, že Ježiš je ten, ktorý ponúka uzdravenie.

A ja? Túžim po tvojej blízkosti a zľutovaní? Volám vo svojej túžbe na teba? Chcem ťa brať vážne? Verím, že je hodnotou neotáčať sa chrbtom k sviatostiam, k Eucharistii, ale pravidelne mať hlad po Tebe? Začínam deň v stretaní s tebou, odkladám bokom všetku nadutosť, prichádzam s pokorou? Ty túžiš, aby som svoje srdce neodsúval, ale naopak, približoval k tomu tvojmu, lebo je plné milosrdenstva. Otázkou: „Čo chceš, aby som ti urobil“, ma pozývaš vyznať ti všetko. A dodávaš: „...v tú noc, keď (som) bol zradený, vzdával (som) vďaka...“ „Do dlaní som si ťa vryl“, si drahý mojím očiam“...

Streda

5.4.2023

Pán, Boh, mi dal jazyk učeníka, aby som vedel milým slovom posilniť unaveného. Každé ráno prebúdzajú môj sluch, aby som počúval ako učeník. Pán, Boh, mi otvoril ucho. A ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali. Tvár som si nezakryl pred potupou a slinou. Pán, Boh, mi pomáha, preto nebudem zahabnený. On zatvrdil moju tvár sťa kremeň a viem, že sa nezahabním. Kto je mojím žalobcom? Nech prístúpi ku mne! Hľa, Pán, Boh, mi pomáha, ktože ma môže odsúdiť? Iz 50, 4-9

Pani učiteľka vo svojich zápisoch píše: "Stojím v úžase..." - tak sa začína jeden z prekladov mojej obľúbenej modlitby od sv. Patrika. Snažím sa ňou začať svoj pracovný deň, keď prídem do školy. A ten dnešný - ten bol mimoriadne náročný... Takmer ku koncu vyučovania ku mne prišiel chlapec z triedy, s milým, už trochu zvädnutým kvietkom: "Pani učiteľka, nechcel som ho priniesť včera, na úvod školy. Chcel som ho priniesť dnes, lebo som vedel, že toho bude na Vás veľa a isto sa ním potešíte."

... keď som večer stála na sv. omši, vynoril sa mi ten kvietok v myšli a s ním aj slová rannej modlitby. "Stojím v úžase..." - pretože Boh si vždy si nájde cestu povzbudení. Aj cez malý zvädnutý kvietok, od chlapca s nehou v srdci.

Jeden vzácny kňaz hovorí: „Vzťahy sú to, čo si priniesieme pred Boha. Seba a svoju schopnosť milovať iných.“ Návod sme už dostali. Nájst' si čas na milé slovo alebo vypočutie, ponúknuť plece na vyplkanie sa, rozosmiať vtipom, povzbudiť, byť oporou, niečím obdarovať. Láska nám nebude žalobcom, ona neodsudzuje, nebude zahabnená. Lebo je plná nehy. A ňou naplnení sme schopní aj dávať. Od srdca, čisto a úprimne. V tomto všetkom nás Boh neprestáva uisťovať o svojej blízkosti a povzbudení. A my vďaka sme schopní stať v úžase, lebo pozvanie k láske nikdy nie je na posmech.

Želený Štvrtok
6.4.2023

... **Ježiš vo vedomí, že mu Otec dal do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zoblíkol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: "Pane, ty mi chceš umývať nohy?" Ježiš mu odpovedal: "Teraz ešte nechápeš..." Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: "Chápete, čo som vám urobil? Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám." Jn 13, 3-7.12.15**

„Boh nejestvuje! Nikdy som ho nestretol!“ „A hľadal si ho?“

Oblieka si zásteru a slúži človeku. Umýva nohy, miesto plné prachu, nečistoty, miesto, kde sa človek spája so špinavosťou sveta. Kým my často riešime svoju veľkosť a dôležitosť, on ide, vstáva od stola a koná v tichosti a pokore. Lebo taký má byť skutočný rozmer služby.

Keď pred vyše rokom vypukol v susednej krajine konflikt, túžila som pomôcť a ponúkla som sa do služby dobrovoľníka. Túžba bola veľká – a s ňou aj istá predstava o rozmere danej služby. Aký bol môj údiv, keď ma Boh postavil pred toale-

ty. Nie podávať jedlo, ani prinášať prikrývky či oblečenie. Čistiť toalety. Služba, v ktorej sa človek doslova stretáva so špinavosťou. Ako veľa si to žiadalo vyjsť zo seba, z komfortu svojho ega a prejavíť toto gesto lásky! A prejavovať ho opakovane počas 12-hodinovej nočnej smeny, v mínusových teplotách, pri tisícoch ľudí. Bolo pre mňa ťažké prijať, že to tak bude možno počas celej dobrovoľníckej služby. Čo som predtým vlastne hľadala? A čo som ponúkala? Svoju túžbu pomôcť – no pritom zvýrazniť svoju dôležitosť? Hľadala som – a našla. Veľkú a potrebnú lekciu pokory...

V nasledujúcej nočnej smene ma priradili byť súčasťou tímu ľudí, ktorých utečenci stretali ako úplne prvých na hraničnom priechode. A zrazu som pochopila, že tá lekcia pokory predtým bola nesmierne dôležitá. Moje srdce totiž ešte nebolo pripravené zúčastniť sa na bolesti, ponúknuť vnútornú silu, mlčanie, nebolo schopné podeliť sa v hĺbke, tam, kde sa konajú tie pravé stretnutia. Tu som sa učila vnímať, že aby som uchopila skutočný rozmer služby, berie sám Ježiš na seba podobu ľudí – že prichádza s jedinou igelitkou v ruke, že nesie na rukách malé batola, že hľadá miesto na nocľah, že je hladný a uzimenný, že sa stratí v dave a treba ho nájsť, že je vystavený nebezpečenstvu zloby iných.

...nie my si vyberáme službu. To Boh nám ju ponúka a spolu s ňou svoju blízkosť. Pozýva hľadať a očisťovať srdce